15.05.2012 г. / 14:18:31

Истинската история

На 15.05.1881г. умира воеводата Цеко Петков

Цеко Петков Пешев, известен като Цеко Дългошевски и дядо Цеко войвода е български хайдутин борец за освобождение на България от турско робство.

При освещаване на Самарското знаме на 6 май (18 май стар стил) 1877 г. старият войвода Цеко Петков казва: "Да помогне Бог на това свято знаме да премине открай до край нещастната българска земя. Всичко нечисто поганско и зло да бяга от страх пред него, а подире му да настане траен мир и благоденствие!" Роден е на 10 март 1807 г. в семейството на Петко Пешев в село Дългошевци (днес Замфир), разположено по поречието на река Лом. Семейството му произхожда от участника в Чипровското въстание Тодор Терзията - Комитата. Цеко Петков се жени за Руса Петкова, с която има три дъщери - Камена, Цвета и Сава, и един син - Иван.

Младият Цеко Петков е активен ятак на хайдушките

войводи, действащи в Северозападна България - Саво войвода от Голинци, Точо войвода и Иван Кулин от Медковец. След като турци посягат на двете му сестри Вълкана и Гена Цеко Петков излиза хайдутин в четата на Иван Кулин. Скоро по съвет на Кулин Цеко се отделя като войвода на самостоятелна чета от 9 души. С четата си Цеко войвода извършва многобройни нападения над тероризиращи раята турци, като за по-големите акции Цеко Петков обединява силите си с четата на Иван Кулин.

След избухването на въстанието на 29 май 1850 г. Цеко Петков застава начело на отряд от 150-200 въстаници, разположен около Момин брод и Дългошевци, който обаче е разбит от силни турски части настъпили откъм Лом. Остатъците от отряда, начело с Цеко войвода и Димитър Панов се присъединяват към отряда на Иван Кулин, който обаче отново е разбит при Белоградчик и при село Гърци (днес Градец).

След неуспеха на въстанието през 1851 г. Цеко Петков застава начело на няколко мирни демонстрации във Видин, при една от които е арестуван. Три години престоява в окови във Видинската крепост, като е подложен на измъчвания. Освободен е през 1853 година след застъпничество на руското пратеничество начело с княз Александър Меншиков и емигрира във Влашко. Включва се като доброволец в Кримската война и участва в отбраната на Севастопол.

Участва в Руско-турската война 1877-1878. При освещаване на Самарското знаме на 6/18 май 1877 г.

старият войвода Цеко Петков казва: "Да помогне Бог на това свято знаме да премине открай докрай нещастната българска земя. Всичко нечисто поганско и зло да бяга от страх пред него, а по дире му да настане траен мир и благоденствие!"

Цеко Петков умира на 15 май 1881 г. в Момин Брод (днес Лом).

---

buditeli.info © 2017